Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Poulsen, Emil FRA: Houstrup, Jens Christian (1880-10-09)

Citation: Houstrup, Jens Christian : ”BREV TIL: Poulsen, Emil FRA: Houstrup, Jens Christian (1880-10-09)”, i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 585. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000193.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Houstrup, Jens Christian , *Breve fra og til C. Hostrup,*

C. Hostrup til E. Poulsen.
Hillerød. 9. October. 1880

Hr. Skuespiller E. Poulsen!

I længere Tid har jeg tænkt paa at henvende mig til Dem, og en Samtale, jeg igaar havde med Theaterchefen, har slaaet Hovedet paa Sømmet. Jeg vil bede Dem vise mig den Velvillie at gjøre Dem bekjendt med mit Skuespil «Eva», der er antaget til Opførelse, og saa læse, hvad jeg har ønsket at skrive til Dem derom.

Mit Stykke staar ikke i noget Forhold til «Et Dukkehjem» (hvilket jeg i øvrigt betragter som Ibsens fuldkomneste Arbejde); Planen har ligget i mig, før Ibsens Stykke kom frem, og vi faar sagtens flere Skuespil, der behandler Forholdet mellem Mand og Hustru, da dette Emne i vore Dage er paa Dagsordenen. Jeg vilde drage Retsspørgsmaalet i Ægteskabet frem; men da jeg tror paa Ægteskabet, vilde jeg ikke gjennemføre Conflicten saaledes, at det blev sprængt derved; det skulde tvertimod vise sig saa stærkt ved sit indre Sammenhold, saa det blev styrket derigjennem. Hustruen, Eva, kan ikke bære det, da hun efter mange Aars lykkeligt Ægteskab paa én Gang faar at vide, at Manden er hendes souveræne Hersker; men Manden, Rønnov, der et Øjeblik har ladet sig lokke til at gjøre sin Ret gjældende lige overfor hende og derved forstyrret Forholdet, er den, som redder det igjen. Det Indtryk, Stykket s. 586efterlader, naar man har sét det til Ende, vil væsentlig bero paa, at Rønnov er stor nok, at han gjør Fyldest, og da jeg skrev Stykket, sagde jeg til mig selv: det maa være E. Poulsen.

Kammerherre Fallesen vilde imidlertid foretrække, at De overtog Prokurator Hattings Rolle og Hr. Jerndorff Rønnovs. Han gjorde gjældende, at da jeg til Eva havde foreslaaet Fru Hennings, var det neppe ønskeligt, at hendes Mand blev spillet af den samme som i «Et Dukkehjem»; men det Hensyn forekommer mig først berettiget, naar det kan varetages, uden at det bliver til Skade for Stykkets Hovedpersoner, dem, om hvem hele Publikums Interesse skulde samle sig. Thi det er jo her i den Grad Ægteparret, at hele Stykket slaar kun paa én eneste Streng; det er saa enkelt og usammensat i sin hele Plan, at det vel rettest burde kaldes en Idyl. Jeg tvivler ikke paa, at De kan spille Prokurator Hatting fortrinligt, og at det paa mange Maader vilde støtte Stykket i de 3 første Akter, naar De fik dette Parti, men det staar rigtignok for mig som afgjort, at mit Skuespil var bedst tjent med, om De vilde spille Rønnov.

Imidlertid vil jeg jo ikke paanøde Dem denne Rolle, naar det er Dem imod at overtage den. Jeg tillader mig at sende Dem Stykket i Correkturark, som trods Rettelserne dog nok lader sig læse, og hvori der, navnlig i Rønnovs Rolle, er foretaget nogle Forandringer, som endnu ikke er s. 587blevne indførte i det Theatret tilsendte Manuskript. De vil jo nok sende dem tilbage til mig igjen med Svaret, De giver mig paa dette Brev. Jeg vil blot bede Dem at tage saa meget Hensyn, som De kan, til hvad De ansér for gavnligt for Stykket, og saa meddele mig, hvilken af de to Roller, De vil modtage. Hvor vidt Prokuratoren ligger for Hr. Jerndorff, veed jeg ganske vist ikke; men af det Lidet, jeg har sét af ham, har jeg dog antaget det for rimeligt. Prokuratoren er jo nemlig ingen Filur; det er et Principmenneske med Lyst og Evne til at virke for, hvad han ansér for sundt og gavnligt, en klog Forretningsmand uden Idealitet, og om denne Rolle ligger noget fjernt fra Hr. Jerndorffs sædvanlige, har jeg dog tænkt, at han kunde spille den forstandigt og livligt.

Det er maaske noget paatrængende, at jeg henvender mig saaledes til Dem, men igjennem Deres Kunst kjender jeg Dem bedre end nogen af de Skuespillere, som er yngre end min ældre Forfattertid, og har derfor gjort Regning paa en god Modtagelse.

Deres ærb. forbundne
C. Hostrup.